

Prima instanță: judecătoria Orhei
judecător: S.Procopciuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: N.Cernat, L.Bulgac, A.Pahopol

Dosarul nr.2ra-2308/16

DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî,
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinînd recursul declarat de către avocatul Rotaru Ilie în interesele Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 prin care a fost menținută hotărîrea judecătorei Orhei din 10 iulie 2015

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sandu Ion împotriva Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu privind anularea actelor juridice și cererea reconvențională înaintată de Sandu Anastasia și Sandu Axenia împotriva lui Sandu Ion și Sandu Axenia privind evacuarea fără acordarea altui spațiu locativ,

c o n s t a t ă :

La data de 26 martie 2013, reclamantul Sandu Ion, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu, solicitînd anularea actelor juridice.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 02 iulie 1985 a decedat tatăl său Sandu Vasile Dumitru. În timpul vieții, după decesul mamei, tata a construit în satul Pohorniceni, raionul Orhei o casă de locuit cu diverse anexe accesorii, înregistrate la Organul Cadastral Teritorial Orhei cu nr.cadastral 6457116029.

Susține că după decesul tatălui, datorită faptului că ultimul nu a întocmit testament, moștenitori cu drept de cotă egală au rămas copii: Sandu Andrei, Sandu Galina, Sandu Ion, Sandu Feodor, Sandu Mihail, Sandu (Pantazi) Elena și Sandu Dumitru.

În luna mai 2010, în timpul efectuării unor lucrări de reparație la casa părintească din satul Pohorniceni, reclamantul a aflat de la Bordeian Feodor, că casa părintească este pusă în vânzare de către pârâtele Anastasia Sandu și fiica ei Axenia Sandu. Astfel, făcînd unele investigații, i-a devenit cunoscut faptul că proprietar al casei părintești este fratele mai mare Sandu Andrei, deja decedat, și care a devenit proprietar al casei

litigioase în baza certificatului de moștenitor legal nr.2-330 din 20 ianuarie 1993 autentificat de notarul de stat Valentina Levița. Certificatul nominalizat a fost întocmit și autentificat de notar după 7 ani de la decesul tatălui.

Consideră reclamantul că, oficial casa se mai consideră drept proprietate al defunctului tată și copiii ultimului beneficiază de dreptul asupra ei în părți egale.

Relevă că, pentru a întocmi certificatul de moștenitor legal au fost prezentate un șir de acte ce ar fi atestat drepturile fratelui Sandu Andrei de a beneficia de unul singur de masa succesorală rămasă în urma decesului tatălui. Actele în cauză au fost întocmite de către persoanele cu funcții de răspundere din cadrul Primăriei Pohorniceni.

Astfel, pentru a dobândi informațiile necesare, dînsul a făcut un demers față de conducerea Primăriei referitor la furnizarea de informații și acte. Demersul dat a fost satisfăcut parțial, și anume în ceea ce privește faptul dovedirii achitării impozitelor de către reclamant, dar cu indicația că din numele decedatului Sandu Andrei.

Astfel, reclamantul a întreprins nenumărate încercări de a conveni cu pîrțile și a restabili nedreptatea comisă, de a încheia o tranzacție prin care casa părintescă să revină pentru folosință comună tuturor copiilor și de a fi păstrată ca un cuib părintesc. Însă, încercările de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, nu s-au soldat cu succes, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Invocă că, atît pîrțile cît și fratele decedat nu au contribuit cu nimic la întreținerea gospodăriei după decesul tatălui. Casa și anexele accesorii au fost duse la distrugere și prin aportul reclamantului fizic și material au fost restabilite. Fratele nu a locuit în casa litigioasă, ci permanent se afla în Federația Rusă, iar pîrțile, de o perioadă îndelungată au abandonat casa. Astfel, toate lucrările legate de reparație și întreținerea gospodăriei au fost suportate de reclamant. Totodată pîrțile intenționează de a întreprinde măsuri în vederea dobîndirii dreptului de proprietate asupra gospodăriei litigioase în urma deschiderii moștenirii în legătură cu decesul fratelui Sandu Andrei.

Solicită reclamantul recunoașterea nulității certificatului de moștenitor legal nr.2-330 din 20 ianuarie 1993, autentificat de notarul Valentina Levița, prin care Sandu Andrei Vasile a fost declarat unic moștenitor al patrimoniului succesoral rămas în urma decesului tatălui Sandu Vasile Dumitru și a certificatului de moștenitor nr.7992 din 02 octombrie 2012 prin care pîrțile au intrat în posesia masei succesoriale rămase după decesul lui Sandu Andrei; obligarea notarului Valentina Levița de a prezenta dosarele succesoriale deschise în urma decesului lui Sandu Vasile și Sandu Andrei cu toate actele care au fost prezentate de către persoanele cointeresate și obligarea pîrților să prezinte certificatul de deces a lui Sandu Andrei.

La rîndul său, Sandu Anastasia și Sandu Axenia, născută la 31.10.1980, au înaintat cerere reconvențională împotriva lui Sandu Ion, solicitînd evacuarea acestuia, cît și a Axeniei Sandu, născută la 20 mai 1960, fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea cererii respective au invocat că, în baza certificatului de moștenitor legal nr.2-230 din 20 ianuarie 1993, autentificat după decesul lui Sandu Vasile de notarul V.Levița, Sandu Andrei a devenit proprietarul casei de locuit situată în satul Pohorniceni raionul Orhei, înregistrată la Biroul de Inventariere Tehnică cu nr.6839 la 22 ianuarie 1993.

La 01 aprilie 2009, a decedat Sandu Andrei, care este soțul și tatăl reclamantelor-pîrte, care fiind moștenitori de gradul I, în termenul prevăzut de legislația în vigoare, a

acceptat succesiunea, fapt confirmat prin certificatele de moștenitor legal nr.7992 din 02 octombrie 2012. Astfel, în temeiul certificatului de moștenitor legal respectiv, dînselle au devenit moștenitori a casei de locuit situată în satul Pohorniceni, raionul Orhei cu nr.cadastral 1 64571160.29.01.02.03, 6457116.029.

Invocă că în pofida faptului că sunt proprietarii casei în litigiu, din cauza pîrîților, care s-au instalat cu traiul samovolnic în casă, deși dispun de spațiu locativ în or.Orhei, str.V.Cupcea, 5, apartamentul nr.35, unde au și viza de reședință, dînselle nu-și pot realiza drepturile de proprietate prevăzute de art.315 Cod civil.

Relevă că au încercat să soluționeze litigiul pe cale amiabilă acordându-le pîrîților un termen de două luni pentru a elibera casa în litigiu, însă ultimii au ignorat aceste cerințe.

Solicită admiterea cererii reconvenționale și evacuarea lui Sandu Ion și Sandu Axenia, născută la 29 mai 1960, precum și a membrilor familiei lor din casa de locuit situată în satul Pohorniceni raionul Orhei cu nr.cadastral 64571160.29.01.02.03, 6457116.029.

Prin hotărârea judecătoreiei Orhei din 22 august 2013, cererea de chemare în judecată înaintată de Sandu Ion a fost respinsă ca tardivă. Cererea reconvențională înaintată de Sandu Anastasia și Sandu Axenia a fost admisă, fiind dispusă evacuarea soților Sandu Ion și Sandu Axenia din casa de locuit situată în satul Pohorniceni raionul Orhei și încasarea de la Sandu Ion și Sandu Axenia în beneficiul Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Instanța de fond a concluzionat că, în baza certificatului de moștenitor legal nr.7992 din 02 octombrie 2012, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Orhei la data de 03 octombrie 2012, Sandu Anastasia și Sandu Axenia, născută la 31 octombrie 1980, au devenit proprietari ai imobilului locativ situat în satul Pohorniceni raionul Orhei, cu nr.cadastral 64571160.29.01.02.03 cu teren aferent cu nr.cadastral 6457116.029, însă nu își pot realiza dreptul de folosință și de dispoziție asupra bunului pe motiv că Sandu Ion și Sandu Axenia, născută la 29 mai 1960, ocupă imobilul pe care ele îl au în proprietate.

Hotărârea respectivă a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014, cauza fiind remisă la rejudecare în prima instanță.

Instanța de apel a conchis că obiectul litigiului constituie moștenirea rămasă după decesul tatălui Sandu Vasile și se contestă certificatul de moștenitor legal nr.2-330 din 20 ianuarie 1993 prin care s-a atestat că Sandu Andrei este moștenitorul averii lui Sandu Vasile, decedat la 02 iulie 1985. Astfel, în proces urmau a fi atrași toți copiii defunctului, Sandu Galina, Fiodor, Mihail, Dumitru și Elena, care sunt moștenitori de grad egal și cu drept de cotă egală. Însă, prima instanță a soluționat problema drepturilor acestor persoane, fără a fi atrase în proces.

Prin hotărârea judecătoreiei Orhei din 10 iulie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Sandu Ion a fost admisă parțial, fiind considerat nul certificatul de moștenitor legal nr.2-230 din 20 ianuarie 1993 autentificat de notarul V.Levința, prin care Sandu Andrei a fost declarat moștenitor al patrimoniului succesoral rămas în urma decesului tatălui Sandu Vasile; a fost declarat nul certificatul de moștenitor legal nr.7992 din 02 octombrie 2012, autentificat de notarul V.Levința, prin care Sandu Anastasia și Sandu Axenia au fost declarate moștenitoare ale patrimoniului succesoral rămas în urma decesului soțului și tatălui Sandu Andrei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Cererea reconvențională înaintată de Sandu Anastasia și Sandu Axenia către Sandu Ion și Sandu Axenia a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la Sandu Anastasia și Sandu Axenia în folosul lui Sandu Ion plata pentru taxa de stat achitată de ultimul la depunerea cererii de chemare în judecată mărime de 200 lei.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că, la eliberarea certificatului de moștenitor legal nr.7992 din 02 octombrie 2012, întocmit de numele Axeniei Sandu și Anastasiei Sandu, au fost comise un șir de încălcări care contravin legislației în vigoare, ordinii publice și bunelor moravuri, care au dus la încălcarea drepturilor celorlalți succesori legali cu drept de moștenire asupra averii defunctului Sandu Vasile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de avocatul Rotaru Ilie, în interesele Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu cu menținerea hotărârii Judecătoriai Orhei din 10 iulie 2015.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a determinat temeinicia pretenției lui Sandu Ion de anulare a certificatului de moștenitor legal nr.2-330 din 20 ianuarie 1993, or, este evident că Sandu Andrei nu a acceptat moștenirea în termen, pe motiv că era plecat din țară și nici nu a comunicat despre existența celorlalți succesori ce pot pretinde la cota succesorală.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 22 iulie 2016, avocatul Rotaru Ilie, în interesele Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată și admiterea cererii reconvenționale integral, în sensul invocat.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și au aplicat eronat normele de drept.

Menționează că, atât hotărârea instanței de fond, cât și decizia instanței de apel, emise în cazul dat, sunt ilegale, neîntemeiate și urmează a fi casate, deoarece ambele contravin prevederilor art.267 Cod civil, care stabilește termen de prescripție de numai trei ani pentru apărarea drepturilor civile. Or, intimatul urma să dovedească, că nu a știut timp de 17-18 ani, despre casa la care pretinde că era proprietatea fratelui, care de la naștere locuia în ea.

Sustine că, ambele acte judecătorești contravin art.25 Cod de procedură civilă și materialelor cauzei, deoarece instanța afirmă că Andrei Sandu nu era în casa părintească și în țară, când a murit tatăl lui, adică în 1985. Însă aceste concluzii ale instanței de judecată nu se bazează pe careva documente, ci doar pe declarațiile celor ce doresc să depositeze de avere pe recurenți.

Mai invocă că, la materialele cauzei există copia buletinului de identitatea lui Ion Sandu, cu viza de reședință din martie 1984 pe adresa: or. Orhei, str.Cupcea, 5. Prin urmare, pînă la decesul tatălui, intimatul nu locuia în casa părintească și nu putea să intre în posesia averii rămase, ci era obligat să depună timp de 6 luni o cerere scrisă la notar ori la executivul sătesc, ceea ce dînsul nu a făcut.

Invocă că, la examinarea pricinii respective, instanțele inferioare nu au ținut cont de faptul că, în ziua decesului lui Vasile Sandu, în casa părintească locuiau doar doi feciori ai acestuia: minorul Sandu Dumitru și Sandu Andrei cu soția Anastasia și fiica

Axenia. Astfel, conform legislației URSS din acea perioadă, Sandu Dumitru și Sandu Andrei puteau intra în posesia averii rămase de la tatăl lor prin acțiuni concludente, deoarece îngrijeau de ea și o exploatau la direct, iar ceilalți feciori/fiice ale lui Sandu Vasile, pentru a intra în posesia averii, urmau să depună la notar, timp de șase luni după decesul părintelui, o cerere despre intenția de a primi averea moștenită. În speță însă, nici unul din feciori/fiice nu au depus o asemenea cerere. Prin urmare, toți, inclusiv și intimatul Sandu Ion, au pierdut termenii de prescripție și nu au nici un motiv de a cere restabilirea acestuia după 25-30 ani.

Mai mult, invocă că toate rudele lui Sandu Andrei, inclusiv și Sandu Ion, au cunoscut încă din anul 1980, că primul a locuit începând cu 1980, cu familia în casa părintească precum și faptul că el este proprietarul casei după moartea lui Sandu Vasile. Astfel, acest fapt nu a fost pus la îndoială în timp ce Sandu Andrei era în viață.

Solicită recurentul casarea hotărârii judecătorei Orhei și deciziei Curții de Apel Chișinău, emise în pricina dată, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se respingă cerințele lui Ion Sandu ca fiind tardive, evacuându-l pe Ion Sandu și soția lui Sandu Axenia din casa de locuit situată în raionul Orhei, satul Pohorniceni.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată scrisoarea de însoțire privind expedierea în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.259, vol.II). Însă, nu se regăsesc careva probe ce ar confirma recepționarea de către părți a copiei deciziei. Având în vedere circumstanțele date, recursul se consideră declarat în termen.

La data de 25 august 2016, în adresa intimaților Sandu Ion, Primăria Pohorniceni și Levinga Valentina, au fost expediate spre cunoștință copia recursului declarat de Sandu Anastasia și Sandu Axenia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.15, vol.II).

La data de 26 septembrie 2016, intimatul Sandu Ion, prin intermediul reprezentantului său, avocatul P.Zamfir, a depus referință la cererea de recurs declarată de Sandu Anastasia și Sandu Axenia, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

În motivarea referinței, intimatul a invocat că argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a decizie recurate.

În conformitate cu art.439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2016 recursul declarat de către avocatul Rotaru Ilie în interesele Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu a fost considerat admisibil fără a prejudicia fondul cauzei.

În conformitate cu art.441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cerinței înaintată de Sandu Ion privind recunoașterea nulității certificatului de moștenitor legal nr.2-330 din 20 ianuarie 1993, autentificat de notarul Valentina Levința, prin care Sandu Andrei Vasile a fost declarat unic moștenitor al patrimoniului succesoral rămas în urma decesului tatălui Sandu Vasile Dumitru ca fiind tardivă, iar cerința privind recunoașterea nulității certificatului de moștenitor nr.7992 din 02 octombrie 2012 prin care pîrțile au intrat în posesia masei succesorele rămase după decesul lui Sandu Andrei de respins ca fiind neîntemeiată. Cererea reconvențională înaintată de Sandu Anastasia și Sandu Axenia de admis cu evacuarea soților Sandu Ion și Sandu Axenia, născută la 29.05.1960, din casa de locuit situată în satul Pohorniceni raionul Orhei, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Astfel, din actele pricinii rezultă cu certitudine că, Sandu Vasile a decedat la 02 iulie 1985 (f.d.10, vol.I).

Potrivit Registrului de evidență a dosarelor succesorele în oficiile notariale de stat, sub nr.379 din 11 ianuarie 1993, moștenitori ai averii succesorele a lui Sandu Vasile, erau Sandu Andrei și Sandu Mihail (f.d.188-189, vol.I).

În urma decesului lui Sandu Vasile, la cererea lui Sandu Andrei, a fost deschis dosar succesoral sub nr.2/7/18 prin care ultimului i s-a eliberat certificat de moștenitor legal cu nr.2330 din 20 ianuarie 1993, pe casa de locuit situată în satul Pohorniceni raionul Orhei (f.d.41). Astfel, Sandu Andrei a devenit unicul moștenitor al masei succesorele rămase în urma decesului tatălui său.

Sandu Andrei a decedat la 01 aprilie 2009. Conform certificatului de moștenitor legal nr.7992 din 02 octombrie 2012, pîrțile Sandu Anastasia (soția) și Sandu Axenia (fiica) născută la 31 octombrie 1980, au devenit moștenitori a averii lui Sandu Andrei (f.d.115, vol.I).

Prin prezenta acțiune, reclamantul contestă ambele certificate: certificatul de moștenitor legal cu nr.2230 din 20 ianuarie 1993 eliberat pe numele lui Sandu Andrei și certificatul de moștenitor legal nr.7992 din 02 octombrie 2012 eliberat pe numele Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu, invocînd că a aflat despre faptul că fratele său a moștenit averea abia după decesul ultimului, adică în anul 2009.

Conform art.267 alin.1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat, este de 3 ani.

Potrivit art.271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că pe parcursul examinării pricinii în instanțele ierarhic inferioare, pîrțile Sandu Anastasia și Sandu Axenia, prin intermediul reprezentantului său avocatul Rotaru Ilie, au invocat tardivitatea.

Conform art.279 alin.(1) Cod civil, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată constată că termenul de prescripție nu este respectat datorită unor împrejurări legate de persoana reclamantului, dreptul încălcat al persoanei este apărut. În speță însă, nu pot fi aplicate prevederile norme respective, deoarece reclamantul nu a solicitat repunerea în termenul de prescripție și nu a expus careva motive întemeiate pentru repunerea în termen a cererii de chemare în judecată.

Mai mult, fiind interogată în ședință de judecată, reclamantul/intimatul Ion Sandu a recunoscut, că a pătruns samovolnic în locuința rudelor sale și că lucrurile lor, dînsul le-a strâns și le păstrează într-un colț al unei camere. A mai invocat că, pătrunzînd în casa ce și-o dorea, a evacuat-o forțat pe nepoata sa, Sandu Axenia, cu tot cu avere din casa ei, la bunica acesteia din satul Mitoc raionul Orhei (f.d.195, vol.I). Prin urmare, rezultă că reclamantul/intimatul Ion Sandu recunoaște faptul că recurenții locuiau în imobilul în litigiu precum și faptele sale ilegale.

Totodată, Sandu Ion urma să dovedească faptul că nu a cunoscut timp de 17-18 ani, despre casa de locuit la care pretinde, că era proprietatea fratelui său.

În plus, dreptul de proprietate asupra imobilelor se înregistrează la Oficiul cadastral teritorial și este o informație publică, respectiv, reclamantul nu a fost în imposibilitate de a cunoaște acest fapt.

Instanța de fond, cît și instanța de apel eronat au pus la baza actelor emise declarațiile lui Ion Sandu precum că, dînsul a găsit în anul 2009 casa fratelui său pustie, iar Sandu Axenia și Sandu Anastasia nu locuiau în ea, or, însăși dînsul a declarat în fața instanței de judecată că el a evacuat pîrțile din casă cu tot cu lucrurile lor (f.d.194, vol.I). Astfel, concluziile instanței sunt în contradicție cu depozițiile intimatului.

Colegiul mai reține și faptul că, Sandu Ion s-a adresat în judecată după expirarea a trei ani de cînd el a început să locuiască în casa în litigiu din luna aprilie - mai 2009, însă în judecată s-a adresat abia la 26 martie 2013 (f.d.3, vol.I), astfel omițînd termenul de prescripție.

Totodată, Primăria Pohorniceni raionul Orhei, prin certificatul nr.65 eliberat la 02 octombrie 2010, confirmă faptul că în perioada anilor 2009-2011 plata impozitelor pe casa de locuit din satul Pohorniceni raionul Orhei și terenul aferent cu nr. cadastral 6457116029 a fost achitată pe Sandu Andrei de către Sandu Ion (f.d.15, vol.I). În cazul în care certificatul de moștenitor legal nr.2-330 din 20 ianuarie 1993 rămâne în vigoare ca rezultat al respingerii acestei cerințe ca tardive, apoi pretenția reclamantului Sandu Ion privind anularea certificatului de moștenitor legal nr.7992 din 02 octombrie 2012 eliberat pe numele Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu, este neîntemeiată, deoarece ele sunt unicele moștenitoare de aceleași rang după decesul lui Sandu Andrei.

Referitor la cererea reconvențională înaintată de Sandu Anastasia și Sandu Axenia împotriva lui Sandu Ion, instanța de recurs retine următoarele.

Pe parcursul examinării pricinii s-a constatat că, în baza certificatului de moștenitor legal nr.7992 din 02 octombrie 2012, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Orhei la data de 03 octombrie 2012, Sandu Anastasia și Sandu Axenia, născută la 31 octombrie 1980, au devenit proprietare ale imobilului locativ situat în satul Pohorniceni, raionul Orhei, cu nr. cadastral 64571160.29.01.02.03, cu teren aferent cu nr. cadastral 6457116.029 (f.d.39-40, vol.I).

Dreptul de proprietate este garantat conform art.316 Cod civil, art. art. 9 și 46 ale Constituției Republicii Moldova, art. 1 Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Conform art.315 alin.(1) Cod civil, proprietarul are dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

În speță, însă, Sandu Anastasia și Sandu Axenia, născută la 31 octombrie 1980, nu își pot realiza dreptul de folosință și de dispoziție asupra bunului menționat supra, pe motiv că Sandu Ion și Sandu Axenia, născută la 29 mai 1960, ocupă imobilul pe care ele îl dețin în proprietate.

Potrivit art.374 alin.(1) Cod civil, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia.

Raportînd la caz normele de drept enunțate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiate pretențiile Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu, născută la 31 octombrie 1980, privind evacuarea soților Sandu Ion și Sandu Axenia, născută la 29 mai 1960, din casa de locuit situată în satul Pohorniceni raionul Orhei cu nr.cadastral 64571160.29.01.02.03, 6457116.029.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către avocatul Rotaru Ilie în interesele Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoria Orhei din 10 iulie 2015 și se emite în pricina data o nouă hotărâre prin care:

Se respinge ca fiind tardivă cerința înaintată de Sandu Ion împotriva Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu, născută la 31 octombrie 1980, intervenienți accesorii Primăria Pohorniceni și notarul public Valentina Levița privind recunoașterea nulității certificatului de moștenitor legal nr.2-330 din 20 ianuarie 1993, autentificat de notarul Valentina Levița, prin care Sandu Andrei Vasile a fost declarat unic moștenitor al patrimoniului succesoral rămas în urma decesului tatălui Sandu Vasile Dumitru.

Se respinge ca fiind neîntemeiată cerința înaintată de Sandu Ion împotriva Anastasiei Sandu și Axeniei Sandu, născută la 31 octombrie 1980, intervenienți accesorii Primăria Pohorniceni și notarul public Valentina Levița privind recunoașterea nulității certificatului de moștenitor nr.7992 din 02 octombrie 2012 prin care pârâtele au intrat în posesia masei succesoriale rămase după decesul lui Sandu Andrei.

Se admite cererea reconvențională înaintată de Sandu Anastasia și Sandu Axenia, născută la 31 octombrie 1980 împotriva lui Sandu Ion, Sandu Axenia, născută la 29 mai

1960 cu privire la evacuare din imobilul locativ cu toți membrii familiei fără acordarea altui spațiu locativ.

Se evacuează soții Sandu Ion și Sandu Axenia, născută la 29 mai 1960, cu membrii familiei acestora din casa de locuit situată în satul Pohorniceni, raionul Orhei cu nr. cadastral 64571160.29.01.02.03, 6457116.029, fără acordarea altui spațiu locativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi

Ion Druță

Nicolae Craiu